Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda)

21. märts 2012*

Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Iraani Islamivabariigi suhtes võetud piiravad meetmed, mille eesmärk on tõkestada tuumarelvade levikut — Rahaliste vahendite külmutamine — Tühistamishagi — Põhjendamiskohustus — Kaitseõigused — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele — Hindamisviga — Tõendamiskoormis ja -tase

Liidetud kohtuasjades T-439/10 ja T-440/10,

Fulmen, asukoht Teheran (Iraan),

Fereydoun Mahmoudian, elukoht Teheran,

esindaja: advokaat A. Kronshagen,

hagejad,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: M. Bishop ja R. Liudvinaviciute-Cordeiro,

kostja,

keda toetab

Euroopa Komisjon, esindajad: M. Konstantinidis ja É. Cujo,

menetlusse astuja,

mille ese on esiteks nõue tühistada hagejaid puudutavas osas nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsus 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ning millega tunnistatakse kehtetuks ühine seisukoht 2007/140/ÜVJP (ELT L 195, lk 39), nõukogu 26. juuli 2010. aasta rakendusmäärus (EL) nr 668/2010, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 423/2007 (mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid) artikli 7 lõiget 2 (ELT L 195, lk 25), samuti nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta otsus 2010/644/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413/ÜVJP (ELT L 281, lk 81), ja nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 961/2010, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 423/2007 (ELT L 281, lk 1), ja teiseks nõue tuvastada ülalnimetatud aktide vastuvõtmisega hagejatele tekitatud kahju,

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees I. Pelikánová (ettekandja), kohtunikud K. Jürimäe ja M. van der Woude,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

kohtusekretär: ametnik C. Kristensen,

arvestades kirjalikus menetluses ja 23. novembri 2011. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Kohtuasjas T-439/10 on hagejaks Iraani äriühing Fulmen, mis tegutseb eeskätt elektriseadmete alal.

2 Kohtuasjas T-440/10 on hagejaks Fulmeni enamusaktsionär ja nõukogu esimees Fereydoun Mahmoudian.

Iraani Islamivabariigi vastu suunatud piiravad meetmed

3 Käesolev kohtuasi puudutab piiravaid meetmeid, mis on kehtestatud selleks, et avaldada survet Iraani Islamivabariigile, et ta lõpetaks tuumarelvade leviku tõkestamise seisukohast tundliku tuumaenergia-alase tegevuse ja tuumarelvade kandesüsteemide väljatöötamise (edaspidi „tuumarelva levik").

4 Euroopa Liidus on vastu võetud nõukogu 27. veebruari 2007. aasta ühine seisukoht 2007/140/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 61, lk 49), ja nõukogu 19. aprilli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 423/2007, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 103, lk 1).

5 Ühise seisukoha 2007/140 artikli 5 lõike 1 punkt b nägi ette, et kõik teatavate isikute ja üksuste rahalised vahendid ja majandusressursid tuleb külmutada. Nende isikute ja üksuste loend oli toodud ühise seisukoha 2007/140 II lisas.

6 Euroopa Ühenduse pädevust puudutavalt nägi määruse nr 423/2007 artikli 7 lõige 2 ette, et külmutada tuleb nende isikute, üksuste või asutuste rahalised vahendid, keda Euroopa Liidu Nõukogu on määratlenud tuumarelva levikus osalejatena ühise seisukoha 2007/140 artikli 5 lõike 1 punkti b tähenduses. Nende isikute, üksuste ja asutuste loend oli määruse nr 423/2007 V lisas.

7 Ühine seisukoht 2007/140 tühistati nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsusega 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 195, lk 39).

8 Otsuse 2010/413 artikli 20 lõige 1 näeb ette paljude üksuste kategooriate rahaliste vahendite külmutamise. See säte hõlmab nimelt „isikud ja üksused, kes on kaasatud või otseselt seotud [tuumarelva levikuga] või kes neid tegevusi toetavad, […] või nende nimel või juhtimisel tegutsevad või nende omandis või kontrolli all olevad (sealhulgas ebaseaduslike vahendite abil kontrolli all olevad) isikud ja üksused […], kes on loetletud II lisas".

9 Otsuse 2010/413 artikli 19 lõige 1 näeb ühtlasi ette piirangud otsuse II lisas loetletud isikute lubamisel liikmesriikide territooriumile.

10 Otsuse 2010/413 artikli 24 lõigete 2–4 kohaselt:

„2. Kui nõukogu otsustab isiku või üksuse suhtes kohaldada artikli 19 lõike 1 punktis b ja artikli 20 lõike 1 punktis b osutatud meetmeid, muudab ta vastavalt II lisa.

3. Nõukogu edastab oma otsuse, sh loetellu kandmise põhjused, [lõikes] 2 osutatud isikule või üksusele kas otse, juhul kui aadress on teada, või teatise avaldamise kaudu, ning annab asjaomasele isikule või üksusele võimaluse esitada oma märkused.

4. Kui on esitatud märkusi või olulisi uusi asitõendeid, vaatab nõukogu oma otsuse läbi ning teavitab vastavalt asjaomast isikut või üksust."

11 Otsuse 2010/413 II lisa loend on asendatud uue loendiga, mis kehtestati nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta otsusega 2010/644/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413 (ELT L 281, lk 81).

12 Määrus nr 423/2007 tunnistati kehtetuks nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta määrusega (EL) nr 961/2010, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 281, lk 1).

13 Määruse nr 961/2010 artikli 16 lõige 2 sätestab:

„Külmutatakse kõik rahalised vahendid ja majandusressursid, mis kuuluvad VIII lisas loetletud isikutele, üksustele ja asutustele või mis on nende valduses või kontrolli all. VIII lisasse on kantud […] juriidilised ja füüsilised isikud, üksused ja asutused, kelle puhul on vastavalt […] otsuse [2010/413] artikli 20 lõike 1 punktile b kindlaks tehtud, et nad:

a) osalevad [tuumarelva levikus], on sellega otseselt seotud või toetavad seda […] või kuuluvad sellisele isikule, üksusele või asutusele või on tema kontrolli all, sealhulgas ebaseaduslike vahendite abil, või tegutsevad tema nimel või tema juhendamisel;

[…]".

14 Määruse nr 961/2010 artikli 36 lõigete 2–4 kohaselt:

„2. Kui nõukogu otsustab füüsilise või juriidilise isiku, üksuse või asutuse suhtes kohaldada artikli 16 lõikes 2 osutatud meetmeid, muudab ta vastavalt VIII lisa.

3. Nõukogu edastab oma otsuse, sealhulgas loetelusse kandmise põhjused [lõikes] 2 osutatud füüsilisele või juriidilisele isikule, üksusele või asutusele kas otse, juhul kui aadress on teada, või teatise avaldamise kaudu, ning annab asjaomasele füüsilisele või juriidilisele isikule, üksusele või asutusele võimaluse esitada oma märkused.

4. Kui esitatakse märkusi või uusi olulisi asitõendeid, vaatab nõukogu oma otsuse läbi ning teavitab vastavalt asjaomast füüsilist või juriidilist isikut, üksust või asutust."

Hagejaid puudutavad piiravad meetmed

15 Otsuse 2010/413 vastuvõtmisega 26. juulil 2010 lisas nõukogu hagejate nimed nende isikute, üksuste ja asutuste loendisse, kes on kantud nimetatud otsuse II lisas olevasse I tabelisse.

16 Selle tulemusel lisati hagejate nimed nõukogu 26. juuli 2010. aasta rakendusmääruse (EL) nr 668/2010, millega rakendatakse määruse nr 423/2007 artikli 7 lõiget 2 (ELT L 195, lk 25), alusel nende isikute, üksuste ja asutuste loendisse, kes on kantud määruse nr 423/2007 V lisas olevasse I tabelisse. Rakendusmääruse nr 668/2010 vastuvõtmise tagajärjel külmutati hagejate rahalised vahendid ja majandusressursid.

17 Otsuses 2010/413 lähtus nõukogu Fulmeni puhul järgmistest põhjendustest: „Fulmen oli segatud elektriseadmete paigaldamisse Qom/Fordoo [Iraan] rajatises ajal, kui selle rajatise olemasolu ei olnud veel avalikustatud". Rakendusmääruses nr 668/2010 kasutati järgmist sõnastust: „Fulmen oli seotud elektriseadmete paigaldamisega Qom/Fordoo rajatises ajal, kui selle rajatise olemasolu ei olnud veel avalikustatud".

18 F. Mahmoudiani kohta oli nii otsuses 2010/413 kui ka rakendusmääruses nr 668/2010 esitatud järgmine põhjendus: „Fulmeni […] direktor".

19 Nõukogu teatas Fulmenile tema nime kandmisest otsuse 2010/413 II lisa loendisse ja määruse nr 423/2007 V lisa loendisse 28. juuli 2010. aasta kirjaga.

20 Vastavalt 26. augusti ja 14. septembri 2010. aasta kirjadega palusid F. Mahmoudian ja Fulmen, et nõukogu vaataks uuesti läbi nende kandmise otsuse 2010/413 II lisa loendisse ja määruse nr 423/2007 V lisa loendisse. Ühtlasi palusid nad nõukogul teha neile teatavaks asjaolud, millele tuginedes ta võttis nende suhtes piiravaid meetmeid.

21 Otsuse 2010/644 vastuvõtmine ei mõjutanud hagejate nimede kandmist otsuse 2010/413 II lisa loendisse.

22 Kui määrus nr 423/2007 määrusega nr 961/2010 kehtetuks tunnistati, kandis nõukogu Fulmeni nime viimasena nimetatud määruse VIII lisa tabeli B punkti 13 ja F. Mahmoudiani nime sama lisa tabeli A punkti 14. Seega on hagejate rahalised vahendid nüüd külmutatud määruse nr 961/2010 artikli 16 lõike 2 alusel.

23 Fulmeni loendisse kandmist on määruses nr 961/2010 põhistatud järgmiselt: „[Fulmen] oli seotud elektriseadmete paigaldamisega Qom/Fordoo tehases enne selle olemasolu avalikustamist". F. Mahmoudiani puhul lähtuti järgmisest põhjendusest: „Ettevõtja Fulmen direktor".

24 Nõukogu vastas hagejate 26. augusti ja 14. septembri 2010. aasta kirjadele 28. oktoobri 2010. aasta kirjadega, andes teada, et jätab pärast oma otsuse uuesti läbivaatamist rahuldamata hagejate taotluse jätta nende nimed välja otsuse 2010/413 II lisa loendist ja määruse nr 961/2010 VIII lisa loendist (edaspidi „vaidlusalused loendid"). Ta täpsustas seoses sellega, et kuna toimikus ei ole uusi asjaolusid, mis annaks alust seisukoha muutmisele, siis tuleb hagejate suhtes jätkuvalt kohaldada nimetatud sätetega ette nähtud piiravaid meetmeid. Lisaks märkis nõukogu, et tema otsus jätta hagejate nimed vaidlusalustesse loenditesse ei põhine muudel asjaoludel peale nende, mida on mainitud loendite põhjendustes.

Menetlus ja poolte nõuded

25 Hagejad esitasid käesolevas asjas hagiavaldused, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 24. detsembril 2010.

26 Euroopa Komisjon esitas 17. jaanuaril 2011 Üldkohtu kantseleisse avaldused käesolevasse menetlusse astumiseks nõukogu nõuete toetuseks. Üldkohtu neljanda koja esimees rahuldas 8. märtsi 2011. aasta määrustega menetlusse astumise avaldused.

27 Üldkohtu neljanda koja esimehe 15. novembri 2011. aasta määrusega liideti kohtuasjad T-439/10 ja T-440/10 vastavalt Üldkohtu kodukorra artiklile 50 suulise menetluse ja kohtuotsuse huvides.

28 Poolte kohtukõned ja nende vastused Üldkohtu suulistele küsimustele kuulati ära 23. novembri 2011. aasta kohtuistungil.

29 Hagiavaldustes paluvad hagejad Üldkohtul:

— tühistada otsus 2010/413 ja rakendusmäärus nr 668/2010 neid puudutavas osas;

— mõista kohtukulud välja nõukogult.

30 Oma repliikidega esitasid hagejad täiendavad nõuded, paludes Üldkohtul:

— tühistada otsus 2010/644 ja määrus nr 961/2010 neid puudutavas osas;

— tuvastada kahju, mis neile on vaidlustatud aktide vastuvõtmisega tekitatud.

31 Nõukogu ja komisjon paluvad Üldkohtul:

— jätta hagid rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejatelt.

Õiguslik käsitlus

32 Hagejad esitasid oma hagiavaldustes neli väidet. Esimese väite kohaselt on rikutud põhjendamiskohustust, hagejate kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele. Teise väite kohaselt on rikutud õigusnorme seoses sellega, et puudus pädeva siseriikliku asutuse eelnev otsus. Kolmanda väite kohaselt on hagejate tuumarelva levikus osalemise hindamisel tehtud hindamisviga. Neljanda väite kohaselt on vaidlustatud aktide vastuvõtmisega tekitatud hagejatele varalist ja moraalset kahju.

33 Kohtuistungil loobusid hagejad oma teisest väitest ja see kanti kohtuistungi protokolli.

34 Nõukogu ja komisjon vaidlustavad hagejate esitatud väidete põhjendatuse.

35 Enne hagejate esitatud väidete käsitlemist tuleb kontrollida nende teatavate nõuete, väidete ja argumentide vastuvõetavust.

Vastuvõetavus

Otsuse 2010/644 ja määruse nr 961/2010 tühistamise nõude vastuvõetavus

36 Nagu nähtub eespool punktidest 11 ja 12, on pärast hagide esitamist otsuse 2010/413 II lisa loend asendatud uue loendiga, mis on kehtestatud otsusega 2010/644, ning määrus nr 423/2007 on tunnistatud kehtetuks ja asendatud määrusega nr 961/2010. Hagejad taotlesid võimalust muuta oma esialgseid nõudeid nii, et hagide eesmärk on nende nelja õigusakti tühistamine (edaspidi kõik koos „vaidlustatud aktid”).

37 Selles osas olgu meenutatud, et juhul kui isikut otseselt ja isiklikult puudutav otsus või määrus asendatakse menetluse käigus samasuguse esemega aktiga, tuleb seda akti käsitada uue asjaoluna, mis lubab hagejal oma nõudeid ja väiteid muuta. See, kui hagejalt nõutaks uue hagi esitamist, oleks tegelikult vastuolus hea õigusemõistmise põhimõtte ja menetlusökonoomia põhimõttega. Peale selle oleks ebaõiglane, kui asjaomane institutsioon saaks otsuse peale liidu kohtule esitatud hagiavalduses sisalduva kriitika seljatamiseks vaidlustatud otsust muuta või asendada see teise otsusega ning kohtumenetluses tugineda muudetud või asendatud otsusele selleks, et võtta teiselt poolelt võimalus laiendada oma esialgseid nõudeid ja väiteid hilisemale otsusele või esitada selle vastu täiendavaid

nõudeid ja väiteid (vt analoogia alusel Üldkohtu 23. oktoobri 2008. aasta otsus kohtuasjas T-256/07: People's Mojahedin Organization of Iran *vs.* nõukogu, EKL 2008, lk II-3019, punkt 46 ja seal viidatud kohtupraktika).

38 Seega tuleb käesolevas asjas vastavalt nimetatud kohtupraktikale rahuldada hagejate taotlused ja lugeda nende hagid suunatuks suulise menetluse lõpetamise kuupäeval ühtlasi ka otsuse 2010/644 ja määruse nr 961/2010 tühistamisele hagejaid puudutavas osas, ning lubada pooltel oma nõuded, väited ja argumendid seda uut asjaolu arvestades ümber sõnastada, millest tulenevalt neil on õigus esitada täiendavaid nõudeid, väiteid ja argumente (vt analoogia alusel eespool punktis 37 viidatud kohtuotsus People's Mojahedin Organization of Iran *vs.* nõukogu, punkt 47).

Hagejate teise nõude ja neljanda väite vastuvõetavus

39 Oma nõuete teises punktis paluvad hagejad Üldkohtul tuvastada kahju, mis neile on vaidlustatud aktide vastuvõtmisega tekitatud.

40 Kohtuistungil täpsustasid hagejad, et nende teise nõude eesmärk oli deklaratiivne kohtuotsus ja et neljas väide on esitatud selle põhjendamiseks.

41 Ent liidu kohtumenetluses ei tunta õigusabinõu, mis võimaldaks kohtunikul võtta seisukohta üldist laadi või põhimõttelise avaldusega (Üldkohtu 15. detsembri 2005. aasta otsus kohtuasjas T-33/01: Infront WM *vs.* komisjon, EKL 2005, lk II-5897, punkt 171, ja Üldkohtu 3. septembri 2008. aasta määrus kohtuasjas T-477/07: Cofra *vs.* komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 21). Niisiis tuleb nõuete teine punkt ja neljas väide tagasi lükata, kuna Üldkohtul ilmselgelt puudub pädevus nende lahendamiseks.

Selle argumendi vastuvõetavus kohtuasjas T-439/10, mille kohaselt Fulmen ei ole Qom/Fordoo tehases tegutsenud

42 Nõukogu ja komisjon väidavad kohtuasjas T-439/10, et enne repliigi staadiumi ei ole Fulmen konkreetselt eitanud asjaolu, et ta Qom/Fordoo tehases tegutses. Seega moodustavad tema argumendid selles osas uue väite, mis on järelikult kodukorra artikli 48 lõike 2 alusel vastuvõetamatu.

43 Tuleb siiski täheldada, et Fulmen väitis oma hagiavalduse punktis 3, et ta „ei ole kunagi olnud mitte mingil moel seotud […] Iraani tuumaprogrammi või ballistiliste rakettide alase tegevusega". See sõnastus tähendab igal juhul seda, et Fulmen vaidlustas tegutsemise Qom/Fordoo tehases, mida nõukogu ainsana talle asjaomases tegevuses osalemisena ette heidab.

44 Sama järeldus tuleb teha ka hagiavalduse punktide 30 ja 31 kohta, millega Fulmen vaidlustab nende põhjuste tegelikkusele vastavuse ja olulisuse, millega nõukogu põhjendab tema suhtes piiravate meetmete võtmist. Fulmeni väidetav tegutsemine Qom/Fordoo tehases on nimelt ainus põhjus, millega institutsioon põhistab tema kandmist vaidlusalustesse loenditesse.

45 Neil asjaoludel tuleb järeldada, et Fulmen vaidlustas hagiavalduses Qom/Fordoo tehases tegutsemise tegelikkusele vastavuse, mistõttu tema argumendid selles küsimuses ei kujuta endast uut väidet kodukorra artikli 48 lõike 2 tähenduses.

46 Seega tuleb nõukogu ja komisjoni tõstatatud vastuvõetamatuse küsimused tagasi lükata.

Sisulised küsimused

Esimene väide, et on rikutud põhjendamiskohustust, hagejate kaitseõigusi ja nende õigust tõhusale kohtulikule kaitsele

47 Hagejad väidavad, et vaidlustatud aktid ei ole nende suhtes piisavalt põhistatud, et menetluses, mille tulemusena need vastu võeti, ei ole järgitud nende kaitseõigusi, ja et nõukogu, kes neile süüstavatest asjaoludest ei teatanud, on ühtlasi rikkunud nende õigust tõhusale kohtulikule kaitsele. Kohtuasjas T-440/10 tugineb F. Mahmoudian ühtlasi asjaolule, et esimesi õigusakte, millega rahalised vahendid külmutati, ei tehtud talle isiklikult teatavaks.

– Põhjendamiskohustus

48 Õigusi kahjustava akti põhjendamise kohustuse – nagu see on ette nähtud ELTL artikli 296 teises lõigus ja praegusel juhul täpsemalt otsuse 2010/413 artikli 24 lõikes 3, määruse nr 423/2007 artikli 15 lõikes 3 ja määruse nr 961/2010 artikli 36 lõikes 3 – eesmärk on esiteks anda huvitatud isikule piisavalt teavet, et tal oleks võimalik kindlaks teha, kas akt on põhjendatud või on selles tehtud viga, mis võimaldab liidu kohtus selle kehtivuse vaidlustada, ning teiseks võimaldada kohtul kontrollida akti seaduslikkust. Nii sätestatud põhjendamiskohustus kujutab endast ühenduse õiguse aluspõhimõtet, millest võib erandeid teha ainult mõjuvatel põhjustel. Sellest tulenevalt tuleb põhjendused põhimõtteliselt huvitatud isikule edastada samal ajal tema õigusi kahjustava aktiga; põhjenduste puudumist ei saa õiguspäraseks muuta asjaolu, et huvitatud isik saab akti põhjendustest teada liidu kohtus algatatud kohtumenetluse raames (vt selle kohta Üldkohtu 14. oktoobri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-390/08: Bank Melli Iran *vs.* nõukogu, EKL 2009, lk II-3967, punkt 80 ja seal viidatud kohtupraktika).

49 Seega, kui just liidu või liikmesriikide julgeolekut või nende rahvusvahelisi suhteid puudutavad mõjuvad põhjused ei takista teatavate asjaolude teatavakstegemist, on nõukogu määruse nr 423/2007 artikli 15 lõike 3 ja määruse nr 961/2010 artikli 36 lõike 3 alusel kohustatud tegema võetud meetmes nimetatud üksusele teatavaks – olenevalt olukorrast kas määruse nr 423/2007 artikli 15 lõike 3 või määruse nr 961/2010 artikli 16 lõike 2 kohaselt – üksikasjalikud ja konkreetsed põhjused, miks ta leiab, et see säte on üksuse suhtes kohaldatav. Niisiis peab ta nimetama need faktilised ja õiguslikud asjaolud, millest sõltub meetme õiguslik põhjendatus, ning kaalutlused, mille tõttu ta selle meetme on võtnud (vt selle kohta eespool punktis 48 viidatud kohtuotsus Bank Melli Iran *vs.* nõukogu, punkt 81 ja seal viidatud kohtupraktika).

50 Lisaks peab põhjendus olema kohandatud asjaomase akti laadiga ja selle vastuvõtmise kontekstiga. Põhjendamise nõuet tuleb hinnata juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, põhjenduste olemust ning seda huvi arvestades, mis võib olla akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab, selgituste saamiseks. Ei ole nõutav, et põhjenduses oleks täpsustatud kõiki asjassepuutuvaid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna põhjenduse piisavust tuleb hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja kõiki asjaomast valdkonda reguleerivaid õigusnorme silmas pidades. Õigusi kahjustav akt on piisavalt põhjendatud, kui see on tehtud huvitatud isikule teada olevas kontekstis, mis võimaldab tal tema suhtes võetud meetme ulatust mõista (vt eespool punktis 48 viidatud kohtuotsus Bank Melli Iran *vs.* nõukogu, punkt 82 ja seal viidatud kohtupraktika).

51 Käesolevas kohtuasjas nähtub vaidlustatud aktide põhjendustest esiteks, et Fulmeni suhtes võeti piiravaid meetmeid põhjusel, et ta varustas Qom/Fordoo tehast elektriseadmetega, ja teiseks, et F. Mahmoudiani on nimetatud kui Fulmeni direktorit.

52 Kuigi see põhjendus on napp, vastab see ikkagi eespool selgitatud kohtupraktika nõuetele. Nimelt võimaldas see hagejatel mõista, milliseid tegusid Fulmenile ette heideti, ja vaidlustada kas nende tegude tegelikkusele vastavuse või asjassepuutuvuse. Samuti võimaldavad esitatud põhjendused mõista, et F. Mahmoudiani suhtes on piiravad meetmed võetud põhjusel, et ta arvatavalt mõjutab Fulmeni tegevust tulenevalt oma väidetavast ametiseisundist selle äriühingu direktorina.

53 Esitatud põhjenduste piisavus leiab pealegi kinnitust hagiavalduste sisus. Nimelt puudutavad hagejate argumendid küsimuses, kas nende kandmine vaidlusalustesse loenditesse on põhjendatud, just Fulmeni Qom/Fordoo tehases tegutsemise tegelikkusele vastavust ja F. Mahmoudiani ametiseisundit Fulmenis.

54 Hagejad esitavad igal juhul kaks täiendavat väidet.

55 Esiteks väidavad nii Fulmen kui ka F. Mahmoudian, et põhjendusi ei ole tõenditega kinnitatud, mistõttu need ei võimaldanud neil hinnata ei nende suhtes võetud meetmete ulatust ega ka põhjendatust.

56 Ent vaidlustatud aktide põhistamise küsimus on siiski eraldiseisev hagejatele etteheidetava tegevuse tõendamise küsimusest, mis puudutab neis aktides nimetatud faktilisi ajaolusid ja nende alusel tuumarelva leviku toetamise tuvastamist (vt selle kohta Euroopa Kohtu 16. novembri 2011. aasta otsus kohtuasjas C-548/09 P: Bank Melli Iran *vs*. nõukogu, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 88).

57 Seega küsimus, kas vaidlustatud aktide põhjendused on tõenditega kinnitatud, on asjassepuutuv kolmanda väite puhul, mille kohaselt on hagejate tuumarelva levikus osalemise hindamisel tehtud hindamisviga. Seevastu käesoleva väite puhul ei oma see tähtsust.

58 Teiseks väidab F. Mahmoudian, et tema isiku kohta vaidlusaluste loendite põhjendustes esitatud andmetes on mitu viga, eeskätt ei ole ta enam Fulmeni direktor.

59 Selles osas tuleb eristada kahte liiki andmeid F. Mahmoudiani kohta.

60 Mis puudutab ühelt poolt F. Mahmoudiani isikuandmeid passi ja naturalisatsiooni korras kodakondsuse andmise kohta, siis asjaolu, et ta pöördus hagiavaldusega Üldkohtusse, kinnitab, et ta sai aru, et teda on vaidlustatud aktides nimetatud. Ka ei esita F. Mahmoudian argumente tõendamaks, et asjaomaste andmete ebatäpsus, mida nõukogu pealegi ei ole vaidlustanud, muutis keerulisemaks neist asjaoludest arusaamise, mida nõukogu tema vastu kasutas. Neil asjaoludel ei saa tuvastada põhjendamiskohustuse rikkumist andmete ebatäpsuse tõttu.

61 Teisalt, kuna F. Mahmoudian vaidlustab asjaolu, et ta on Fulmeni direktor, seab ta kahtluse alla nende faktiliste asjaolude sisulise õigsuse, mida nõukogu tema vastu kasutas. Ent sarnaselt sellega, mida on nenditud eespool punktis 56, seisab ka vaidlustatud aktide väidetavalt ebapiisava põhistamise küsimus eraldi küsimusest, kas seesama põhistus on põhjendatud (vt selle kohta Üldkohtu 7. novembri 1997. aasta otsus kohtuasjas T-84/96: Cipeke *vs*. komisjon, EKL 1997, lk II-2081, punkt 47), mistõttu argument, et F. Mahmoudian ei ole enam Fulmeni direktor, ei oma käesoleva väite puhul tähtsust.

62 Eeltoodut arvestades tuleb põhjendamiskohustuse rikkumise väide tagasi lükata, kuna see on osaliselt põhjendamatu ja osaliselt ei oma tähtsust.

– Otsuse 2010/413 ja rakendusmääruse nr 668/2010 F. Mahmoudianile isiklikult teatavaks tegemata jätmine

63 F. Mahmoudian väidab, et esimesi õigusakte, millega rahalised vahendid külmutati, st otsust 2010/413 ja rakendusmäärust nr 668/2010, ei tehtud talle isiklikult teatavaks, vaid need üksnes avaldati *Euroopa Liidu Teatajas*.

64 Selles osas oli rakendusmääruse nr 668/2010 vastuvõtmise ajal määruse nr 423/2007 artikli 15 lõikes 3 kehtestatud nõukogu kohustus esitada selle määruse artikli 7 lõike 2 alusel tehtud otsuste aluseks olevad individuaalsed ja konkreetsed põhjused ning teha need asjaomastele isikutele, üksustele ja asutustele teatavaks. Analoogiline säte sisaldub otsuse 2010/413 artikli 24 lõikes 3.

65 Kuigi nõukogu pidi määruse nr 423/2007 artikli 15 lõikes 3 ette nähtud kohustuse põhimõtteliselt täitma isikliku teatavakstegemisega, ei olnud selles sättes täpsemalt ette kirjutatud, kuidas seda vormistada, kuna seal oli mainitud üksnes kohustust „teha teatavaks" asjaomasele isikule põhjused, miks ta vaidlusalustesse loenditesse kanti (vt selle kohta eespool punktis 56 viidatud 16. novembri 2011. aasta kohtuotsus Bank Melli Iran *vs.* nõukogu, punktid 52 ja 56). Analoogselt piirdub ka otsuse 2010/413 artikli 24 lõige 3 sätestamisega, et nõukogu „teavitab" oma otsusest.

66 Neil asjaoludel on oluline tagada asjaomaste sätete kasulik mõju (vt analoogia alusel eespool punktis 56 viidatud 16. novembri 2011. aasta kohtuotsus Bank Melli Iran *vs.* nõukogu, punkt 56).

67 Käesolevas kohtuasjas ei ole vaidlust selles, et otsust 2010/413 ja rakendusmäärust nr 668/2010 ei tehtud F. Mahmoudianile isiklikult teatavaks. Pooled on siiski erineval arvamusel küsimuses, kas nõukogu teadis F. Mahmoudiani aadressi ja kas ta antud juhul oli kohustatud selle ise välja selgitama.

68 Tuleb aga märkida, et vaatamata isiklikult teatavaks tegemata jätmisele suutis F. Mahmoudian saata nõukogu poolt tema suhtes võetud piiravate meetmete kohta oma märkused 26. augusti 2010. aasta kirjaga, st määratud tähtaja jooksul. Samuti esitas ta Üldkohtule ettenähtud tähtaja jooksul hagi otsuse 2010/413 ja rakendusmääruse nr 668/2010 tühistamise nõudes. Peale selle ei esita ta konkreetseid argumente tõendamaks, et asjaomaste aktide isiklikult teatavaks tegemata jätmise tõttu oli tal keeruline end kaitsta nõukogu haldusmenetluses või Üldkohtu ees.

69 Neil asjaoludel tuleb järeldada, et olenemata sellest, kas nõukogu teadis F. Mahmoudiani aadressi või pidi selle välja selgitama, ei takistanud otsuse 2010/413 artikli 24 lõikes 3 ja määruse nr 423/2007 artikli 15 lõikes 3 sätestatud kohustuse täitmata jätmine viimati nimetatud isikul teada saamast, millistel individuaalsetel ja konkreetsetel põhjustel võeti tema suhtes piiravaid meetmeid. Seega ei saa otsuse 2010/413 ja rakendusmääruse nr 668/2010 F. Mahmoudianile isiklikult teatavaks tegemata jätmisega antud juhul põhjendada nende aktide tühistamist.

70 Seega tuleb F. Mahmoudiani argumendid selles küsimuses tagasi lükata, kuna need ei oma asjas tähtsust.

– Kaitseõiguste järgimise põhimõte

71 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on kaitseõiguste ja eelkõige õiguse olla ära kuulatud tagamine kõigis üksuse vastu algatatud menetlustes, mille tulemusena võidakse vastu võtta tema õigusi kahjustav akt, liidu õiguse aluspõhimõte ja see tuleb tagada ka siis, kui asjaomast menetlust ei ole üldse reguleeritud (vt selle kohta eespool punktis 48 viidatud 14. oktoobri 2009. aasta kohtuotsus Bank Melli Iran *vs.* nõukogu, punkt 91).

72 Kaitseõiguste järgimise põhimõte nõuab esiteks, et huvitatud üksusele tehtaks teatavaks, milliseid asjaolusid tema huve kahjustava akti põhjendamiseks tema vastu kasutati. Teiseks peab ta saama võimaluse esitada õigel ajal nende asjaolude kohta oma seisukoht (vt analoogia alusel Üldkohtu 12. detsembri 2006. aasta otsus kohtuasjas T-228/02: Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran *vs.* nõukogu, EKL 2006, lk II-4665, edaspidi „kohtuotsus OMPI", punkt 93).

73 Alustuseks vaidlustavad nõukogu ja komisjon kaitseõiguste järgimise põhimõtte kohaldatavuse käesolevas asjas. Viidates Üldkohtu 19. mai 2010. aasta otsusele kohtuasjas T-181/08: Tay Za *vs.* nõukogu (EKL 2010, lk II-1965, punktid 121–123), väidavad nad, et hagejaid ei ole piiravates meetmetes nimetatud nende oma tegevuse pärast, vaid põhjusel, et nad kuuluvad teatud isikute ja üksuste üldisesse kategooriasse. Järelikult ei olnud piiravate meetmete võtmise menetlust alustatud hagejate vastu eespool punktis 71 viidatud kohtupraktika tähenduses ja nad ei saanud seega teostada kaitseõigusi või said neid teostada üksnes piiratud ulatuses.

74 Nende argumentidega ei saa nõustuda.

75 Nimelt nähtub esiteks vaidlustatud aktide põhjendustest, et piiravate meetmete võtmine hagejate suhtes on põhjendatud Fulmeni väidetava tegutsemise tõttu Qom/Fordoo tehases ja kuna F. Mahmoudian mõjutas Fulmeni tegevust. Seega erinevalt kohtuasjast, milles tehti eespool punktis 73 viidatud kohtuotsus Tay Za *vs.* nõukogu, on hagejaid piiravates meetmetes nimetatud seetõttu, et arvatavalt olid nad ise tuumarelva levikusse kaasatud, mitte aga põhjusel, et nad kuulusid Iraani Islamivabariigiga seotud isikute ja üksuste üldisesse kategooriasse.

76 Järelikult ei saa eespool punktis 73 viidatud kohtuotsuse Tay Za *vs.* nõukogu punkte 121–123 üle kanda käesolevale kohtuasjale.

77 Teiseks on otsuse 2010/413 artikli 24 lõigetes 3 ja 4, määruse nr 423/2007 artikli 15 lõikes 3 ja määruse nr 961/2010 artikli 36 lõigetes 3 ja 4 igal juhul sätestatud normid, mis tagavad nende aktide alusel võetud piiravates meetmetes nimetatud üksuste kaitseõigused. Nende õiguste järgimise üle teostab kontrolli liidu kohus (eespool punktis 48 viidatud 14. oktoobri 2009. aasta kohtuotsus Bank Melli Iran *vs.* nõukogu, punkt 37).

78 Neil asjaoludel tuleb järeldada, et hagejad võivad käesolevas kohtuasjas tugineda kaitseõiguste järgimise põhimõttele.

79 Selles osas väidavad hagejad, et otsuse 2010/413 ja rakendusmääruse nr 668/2010 vastuvõtmise käigus ei teinud nõukogu neile teatavaks süüstavaid asjaolusid ega andnud neile võimalust esitada õigel ajal oma seisukoht.

80 Mis puudutab esimest õigusakti, millega üksuse rahalised vahendid külmutati, siis kohtupraktika kohaselt peab süüstavate asjaolude teatavakstegemine toimuma kas asjaomase akti vastuvõtmise ajal või niipea kui võimalik pärast akti vastuvõtmist. Asjaomase üksuse taotluse korral on tal ka õigus esitada oma seisukoht nende asjaolude kohta, kui akt on juba vastu võetud (vt selle kohta ja analoogia alusel Euroopa Kohtu 3. septembri 2008. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-402/05 P ja C-415/05 P: Kadi ja Al Barakaat International Foundation *vs.* nõukogu ja komisjon, EKL 2008, lk I-6351, punkt 342, ning eespool punktis 72 viidatud kohtuotsus OMPI, punkt 137).

81 Käesoleval juhul on esimeste aktide vastuvõtmine, millega hagejate rahalised vahendid külmutati, st otsuse 2010/413 ja rakendusmääruse nr 668/2010 vastuvõtmine, Fulmenile isiklikult teatavaks tehtud 28. juulil 2010. Mis puudutab F. Mahmoudiani, siis nähtub eespool punktidest 67–69, et asjaomaste aktide isiklikult teatavaks tegemata jätmine ei takistanud tal teada saamast, millistel individuaalsetel ja konkreetsetel põhjustel võeti tema suhtes piiravaid meetmeid, mis tähendab, et see asjaolu ei riivanud tema kaitseõigusi.

82 Süüstavate asjaolude teatavakstegemise sisulisest küljest osutavad hagejad, et vaatamata nende 26. augusti ja 14. septembri 2010. aasta kirjadega esitatud taotlustele ei edastanud nõukogu neile asjaolusid, eeskätt dokumente, millele ta nende suhtes piiravate meetmete võtmisel tugines.

83 Nõukogu märkis selle kohta oma vastustes ülalnimetatud kirjadele, et tema toimik ei sisalda muid asjaolusid peale nende, mis on esitatud vaidlustatud aktides.

84 Erinevalt sellest, mida väidavad hagejad, ei ole selle märkimisega rikutud nende kaitseõigusi. Nimelt ei ole nõukogu muutnud hagejate kaitsmist raskemaks, varjates nende asjaolude esinemist või sisu, millel tema väited rajanesid. Vastupidi, tunnistades, et tema toimikus ei ole ühtki täiendavat asjassepuutuvat seika, võimaldas ta hagejatel sellele asjaolule tugineda, nagu nad ongi teinud kolmanda väite raamides.

85 Seoses hagejate õigusega teha oma seisukoht õigel ajal teatavaks tuleb nentida, et pärast esimeste õigusaktide vastuvõtmist, millega hagejate rahalised vahendid 26. juulil 2010 külmutati, saatsid nad nõukogule 26. augusti ja 14. septembri 2010. aasta kirjad, milles nad esitasid oma argumendid ja taotlesid nende suhtes võetud piiravate meetmete tühistamist. Nõukogu vastas neile kirjadele 28. oktoobri 2010. aasta kirjadega. Järelikult ei tule tuvastada hagejate selle õiguse rikkumist, mille kohaselt nad teevad õigel ajal teatavaks oma seisukoha.

86 Neil asjaoludel tuleb põhjendamatuse tõttu tagasi lükata väide, et on rikutud hagejate kaitseõigusi.

– Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele

87 Tõhusa kohtuliku kaitse põhimõte on liidu õiguse üldpõhimõte, mis tuleneb liikmesriikide ühistest põhiseaduslikest tavadest ja on sätestatud ka Roomas 4. novembril 1950 alla kirjutatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklites 6 ja 13, samuti Euroopa Liidu põhiõiguste harta (ELT 2007, C 303, lk 1) artiklis 47. Tõhus kohtulik kontroll tähendab seda, et liidu ametiasutus on kohustatud piirava meetme põhjendustest asjaomasele üksusele võimaluse korral teatama kas meetme võtmise ajal või vähemalt nii kiiresti kui võimalik pärast meetme võtmist, et asjaomane üksus saaks tähtaegselt teostada oma kaebeõigust. Nimetatud põhjendustest teatamise kohustuse täitmist on tegelikult vaja nii selleks, et võimaldada piiravate meetmete adressaatidel kaitsta oma õigusi parimates võimalikes tingimustes ja otsustada täielikult informeerituna, kas on tarvis pöörduda liidu kohtusse, kui ka selleks, et liidu kohus saaks täieulatuslikult teostada oma pädevusse kuuluvat kontrolli asjassepuutuva akti seaduslikkuse üle (vt selle kohta analoogia alusel eespool punktis 80 viidatud kohtuotsus Kadi ja Al Barakaat International Foundation *vs.* nõukogu ja komisjon, punktid 335–337 ja seal viidatud kohtupraktika).

88 Käesolevas kohtuasjas nähtub kõigepealt eespool punktidest 51–62, et vaidlustatud aktides sisaldus piisavalt täpne teave hagejate suhtes piiravate meetmete võtmise põhjenduste kohta.

89 Seejärel on needsamad põhjendused tehtud Fulmenile isiklikult teatavaks. Mis puudutab F. Mahmoudiani, siis nähtub punktidest 67–69, et otsuse 2010/413 ja rakendusmääruse nr 668/2010 isiklikult teatavaks tegemata jätmine ei riivanud tema menetluslikke õigusi, sealhulgas õigust tõhusale kohtulikule kaitsele.

90 Lõpuks saab Üldkohus teostada täieulatuslikku kontrolli vaidlustatud aktide seaduslikkuse üle.

91 Neil asjaoludel tuleb põhjendamatuse tõttu tagasi lükata väide, et on rikutud hagejate õigust tõhusale kohtulikule kaitsele.

92 Kõike eelnevat arvesse võttes tuleb esimene väide tagasi lükata.

Kolmas väide, et hagejate tuumarelva levikus osalemise hindamisel on tehtud hindamisviga

93 Kolmanda väitega osutavad hagejad, et nõukogu on teinud hindamisvea, kui ta järeldas, et nad toetasid tuumarelva levikut.

94 Hagejad esitavad oma seisukoha kinnitamiseks kaks argumenti. Esimese argumendiga, millele nad tuginevad mõlemas kohtuasjas, vaidlustavad nad Fulmeni tegutsemise Qom/Fordoo tehases ja väidavad, et nõukogu ei ole tõendanud oma väiteid selles küsimuses.

95 Nõukogu väidab, et Fulmen osales elektriseadmete paigaldamises Qom/Fordoo tehasesse. Kohtuistungil lisas nõukogu, et temalt ei saa nõuda, et ta esitaks tõendeid selle väite kohta. Nõukogu leiab nimelt, et liidu kohtu teostatav kontroll peab piirduma selle kontrollimisega, kas piiravate meetmete võtmise aluseks olevad põhjendused on „tõepärased”. Antud juhul on see nii, arvestades seda, et Fulmen on äriühing, mis tegutseb juba pikemat aega Iraani elektriseadmete turul ja millel on märkimisväärselt suur töötajaskond.

96 Selles osas olgu meenutatud, et sellise õigusakti seaduslikkuse kohtulik kontroll, millega üksuse suhtes on võetud piiravaid meetmeid, hõlmab akti põhjendamiseks esitatud faktide ja asjaolude hindamist ning samuti selle hinnangu aluseks olevate tõendite ja teabe kontrollimist. Vaidlustamise korral peab nõukogu need esitama, et liidu kohus saaks neid kontrollida (vt selle kohta eespool punktis 48 viidatud 14. oktoobri 2009. aasta kohtuotsus Bank Melli Iran *vs*. nõukogu, punktid 37 ja 107).

97 Seega erinevalt sellest, mida väidab nõukogu, ei ole seaduslikkuse kontroll, mida tuleb teostada käesolevas kohtuasjas, piiratud esitatud põhjenduste „tõepärasuse" abstraktse kontrollimisega, vaid peab hõlmama küsimust, kas need on tõendite ja konkreetsete andmetega õiguslikult piisavalt kinnitatud.

98 Ka ei saa nõukogu väita, et ta ei ole kohustatud neid tõendeid esitama.

99 Selles osas väidab nõukogu esiteks, et hagejate suhtes võeti piiravaid meetmeid ühe liikmesriigi ettepanekul kooskõlas otsuse 2010/413 artikli 23 lõikes 2 sätestatud menetlusega. Ent see seik ei muuda mingil moel tõsiasja, et vaidlustatud aktid on nõukogu aktid, mistõttu nõukogu peab tagama, et need on vastu võetud põhjendatult, paludes vajaduse korral asjaomasel liikmesriigil esitada talle selleks vajalikud tõendid ja teabe.

100 Teiseks ei saa nõukogu tugineda sellele, et asjaomased tõendid pärinevad konfidentsiaalsetest allikatest ja sellest tulenevalt ei saa neid avalikustada. Nimelt, kui selle asjaoluga võiks olenevalt olukorrast põhjendada piiranguid seoses tõendite teatavaks tegemisega hagejatele või nende advokaatidele, siis liidu kohus peab piiravate meetmete vastuvõtmise kontekstis läbiviidava kohtuliku kontrolli põhjapanevat rolli arvestades ikkagi saama kontrollida meetmete seaduslikkust ja põhjendatust, ilma et teda takistaks nõukogu poolt kasutatud tõendite ja teabe salastamine või konfidentsiaalsus (vt analoogia alusel eespool punktis 72 viidatud kohtuotsus OMPI, punkt 155). Pealegi ei ole nõukogul õigust piiravate meetmete võtmise akti põhjendada liikmesriigi edastatud teabe või toimikumaterjaliga, kui liikmesriik ei ole nõus lubama nende teatavakstegemist liidu kohtule, kes on pädev teostama kontrolli akti seaduslikkuse üle (vt analoogia alusel Üldkohtu 4. detsembri 2008. aasta otsus kohtuasjas T-284/08: People's Mojahedin Organization of Iran *vs*. nõukogu, EKL 2008, lk II-3487, punkt 73).

101 Kolmandaks väidab nõukogu ekslikult, et temalt ei saa nõuda tõendite esitamist üksuse osalemise kohta tuumarelva levikus, arvestades seda, et asjassepuutuv tegevus on varjatud. Ühelt poolt juba ainuüksi asjaolu, et on tehtud piiravate meetmete võtmise ettepanek otsuse 2010/413 artikli 23 lõike 2 alusel, eeldab, et olenevalt olukorrast kas asjaomasel liikmesriigil või liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal oleksid tõendid või andmed, mis tema arvates tõendavad, et asjaomane üksus osaleb tuumarelva levikus. Teisalt võivad võimalikud raskused, mis nõukogul võivad tekkida, kui ta püüab osalemist tõendada, teatavatel juhtudel mõjutada temalt nõutavat tõendamistaset. Ent nende tagajärg ei saa ikkagi olla see, et ta vabastatakse täielikult temal lasuvast tõendamiskoormisest.

102 Käesolevale juhtumile hinnangu andmise osas ei ole nõukogu üldse esitanud teavet või tõendeid, mis kinnitaksid vaidlustatud aktides esitatud põhjendust. Nagu ta ka ise sisuliselt möönab, on ta tuginenud kinnitamata väidetele, mille kohaselt Fulmen paigaldas elektriseadmeid Qom/Fordoo tehases enne, kui tehase olemasolust teada saadi.

103 Neil asjaoludel tuleb nentida, et nõukogu ei ole esitanud tõendeid, et Fulmen tegutses Qom/Fordoo tehases, ja järelikult tuleb kolmanda väitega nõustuda, ilma et oleks vaja võtta seisukohta teise argumendi osas, mille esitas F. Mahmoudian kohtuasjas T-440/10 ja mis puudutab tema ametiseisundit Fulmenis.

104 Kuna nõukogu ei ole vaidlustatud aktides esitanud muid asjaolusid, mis põhjendaksid piiravate meetmete võtmist Fulmeni ja F. Mahmoudiani suhtes, siis tuleb need aktid hagejaid puudutavas osas tühistada.

105 Vaidlustatud aktide tühistamise ajalise toime kohta tuleb kõigepealt märkida, et rakendusmäärus nr 668/2010, millega muudeti määruse nr 423/2007 V lisa loendit, et tekita enam õiguslikke tagajärgi pärast seda, kui viimati nimetatud määrus määrusega nr 961/2010 kehtetuks tunnistati.

106 Seejärel tuleb seoses määrusega nr 961/2010 meelde tuletada, et vastavalt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 60 teisele lõigule jõustuvad erandina ELTL artiklist 280 Üldkohtu otsused, mis kuulutavad määruse õigustühiseks, alles nimetatud põhikirja artikli 56 esimeses lõigus osutatud edasikaebamise tähtaja möödumisel või kui selle tähtaja jooksul on otsus edasi kaevatud, siis selle kaebuse läbivaatamata jätmise kuupäevast. Seega on nõukogul alates käesolevast kohtuotsusest teadasaamisest tuvastatud rikkumise kõrvaldamiseks kahe kuu pikkune tähtaeg, millele lisandub kümme päeva, et kehtestada vajaduse korral hagejate suhtes uued piiravad meetmed. Käesoleval juhul, arvestades määruse nr 961/2010 kohaselt kehtestatud piiravate meetmete olulist mõju hagejate õigustele ja vabadustele, ei ole meetmete tõhusa toime olulise ja pöördumatu kahjustamise oht piisavalt suur, et oleks põhjendatud nimetatud määruse toime säilitamine hagejate suhtes pikemal ajavahemikul, kui on sätestatud Euroopa Kohtu põhikirja artikli 60 teises lõigus (vt analoogia alusel Üldkohtu 16. septembri 2011. aasta otsus kohtuasjas T-316/11: Kadio Morokro *vs.* nõukogu, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 38).

107 Viimaseks tuleb otsusega 2010/644 muudetud otsuse 2010/413 tühistamise ajalise toime osas meenutada, et ELTL artikli 264 teise lõigu alusel võib Üldkohus, kui ta peab seda vajalikuks, märkida, milliseid tühiseks tunnistatud õigusakti tagajärgi loetakse lõplikult kehtivaks. Käesoleval juhul võib määruse nr 961/2010 ja otsusega 2010/644 muudetud otsuse 2010/413 tühistamise jõustumine erinevatel kuupäevadel õiguskindlust oluliselt kahjustada, kuna need kaks õigusakti kehtestavad hagejate suhtes ühesugused meetmed. Otsusega 2010/644 muudetud otsuse 2010/413 toime tuleb seega hagejaid puudutavas osas säilitada seni, kuni jõustub määruse nr 961/2010 tühistamine (vt analoogia alusel eespool punktis 106 viidatud kohtuotsus Kadio Morokro *vs.* nõukogu, punkt 39).

Kohtukulud

108 Kodukorra artikli 87 lõike 2 kohaselt on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna nõukogu on kohtuvaidluse kaotanud, mõistetakse kohtukulud vastavalt hagejate nõuetele välja nõukogult.

109 Kodukorra artikli 87 lõike 4 esimese lõigu alusel kannavad menetlusse astunud institutsioonid ise oma kohtukulud. Seega kannab komisjon ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

otsustab:

1. Tühistada Fulmenit ja Fereydoun Mahmoudiani puudutavas osas:

— **nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsus 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ning millega tunnistatakse kehtetuks ühine seisukoht 2007/140/ÜVJP;**

— **nõukogu 26. juuli 2010. aasta (EL) rakendusmäärus nr 668/2010, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 423/2007 (mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid) artikli 7 lõiget 2;**

— **nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta otsus 2010/644/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413;**

— **nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta (EL) määrus nr 961/2010, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus nr 423/2007.**

2. **Säilitada otsusega 2010/644 muudetud otsuse 2010/413 toime Fulmenit ja F. Mahmoudiani puudutavas osas seni, kuni jõustub määruse nr 961/2010 tühistamine.**

3. **Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**

4. **Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda ja ühtlasi mõista temalt välja kohtukulud vastavalt Fulmeni ja F. Mahmoudiani nõuetele.**

5. **Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.**

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 21. märtsil 2012 Luxembourgis.

Allkirjad